

A Jobbik felháborodottan tapasztalja, hogy a kormányzat képviselői úgy tesznek, mintha nem vennék észre a Magyarországon kibontakozóban levő szociális katasztrófát. Ezen összeomlás egyik letragikusabb jele, hogy naponta érkeznek segélyhívások azon családok érdekében, akiket a kilakoltatási moratórium lejártával elzavarnának otthonaikból. Számos civil szervezet, jogvédő küzd azért, hogy a folyamat legalább lassuljon.

A Jobbik képviselői maguk is több esetben léptek közbe, hogy a végrehajtók, követeléskezelők és bankok legyenek belátók a károsultakkal szemben, továbbá ne tekintsek Magyarországot „nyugodt vadászterületnek”. A napokban is számtalan lánclevél kering a világhálón, melyek a kilakoltatásokkal szembeni fizikai ellenállást szervezik.

Az otthon elvesztésénél kevés tragikusabb esemény képzelhető el. A család széteshet, a gyermekeket elviheti a gyámügy, a helyzet visszarendezésének esélye pedig minimális. Ilyen körülmények közepette – bár a jobbikos képviselők állandóan hangoztatják, hogy rendezni kell a károsultak sorsát – a kormányzat csendben van. Újbóli kérdéseinkre, hogy ki segít a károsultakon, rendre felsorolják „megoldásaikat”: a tehetősebbek, szerencsésebbek számára kitalált végtörlesztést, a még fizetőképeseeknek segítő, s az adósságot későbbre terhelő árfolyamgátat, valamint a Nemzeti Eszközkezelőt. Utóbbi intézmény azonban rendre cserben hagyja a tisztességesen boldogulni kívánó, de létalapjukat veszített családoknak, mert a bank „engedélyétől” teszi függővé, hogy az adós megmenekülhet-e vagy sem.

A kormányzat által megállapított kilakoltatási kvóta értelmében több ezerrel több család kerülhet utcára, mint amennyit a fenti „megoldások” összessége megmenteni képes. Többszöri kérdésekre senki nem válaszolt érdemben arra, hogy mi lesz az utcára kerülő családok sorsa. E márciusi hetekben igen falsul cseng a kabinet „senkit nem hagyunk az út szélén” című ígérete, mivel az érintett családokon nem akarnak segíteni. Ezért amíg a helyzet nem rendeződik, a Jobbik a kilakoltatási moratórium azonnali meghosszabbítását követeli, hogy egyetlen magyar családmag se essen szét tehetetlen kormánya miatt. Többször javasoltuk, hogy az úgynevezett „cigányintegrációra” elkülönített, százmilliárdot jóval meghaladó összeg felét a kormányzat fordítsa inkább a lakhatás, a „szocpol” elérésének megkönnyítésére. Emellett úgy véljük, hogy ezen összeg tizedéből meg lehetne menteni minden családot, akit az utcára kerülés fenyeget. A Jobbik véleménye szerint egy nemzeti kormány minimuma az lenne, hogy minden polgárának biztosítson bizonyos szintű védelmet, amennyiben az illető a társadalom hasznos tagja, vagy azzá kíván válni.

Z. Kárpát Dániel, a Jobbik országgyűlési képviselője